

HASTA ZİYARETİ

Bensu, o gün çok heyecanlıydı. Okulun ikinci dönemi başlayacaktı. Sabah erkenden kalktı. Elini yüzünü yıkadı. Annesine, "Günaydın!" dedi. Kahvaltısını yaptı ve dişlerini fırçaladı. Çantasını dün akşamdan hazırlamıştı. Babası çoktan işe gitmişti.

Bensu, ablasıyla birlikte evden ayrıldı. Servis durağına geldiler. Bensu, duraktaki arkadaşlarına selam verdi. Servis gelince sırayla ön kapıdan bindiler. Hostes abla, onların yerlerine oturmalarına yardımcı oldu. Şoför, Ali Amca'ydı. Ali Amca'nın kızı, Bensu'nun sınıf arkadaşıydı. Okula gelmişlerdi. Sırayla arka kapıdan indiler. Tam o sırada şoför, Bensu'ya seslendi, "Haydi Çalışkan Arı, bal yapmaya, iyi dersler!" dedi. Bensu da teşekkür ederek ona hayırlı işler diledi.

Bensu, bayrak töreni için sıra olan arkadaşlarını gördü. Mutluluktan sanki kanatları varmış gibi uçuyordu. Hemen sıraya geçti. Öğrenciler sıraya geçtikten sonra okul müdürü konuşmasını yaptı. Ardından büyük bir gururla İstiklal

Marşı'nı söylediler. Nöbetçi öğretmen, öğrencileri sınıflarına aldı.

Bensu, arkadaşlarını çok özlemişti. Ama en çok Gökçe'yi özlemişti. Hemen yerlerine yerleştiler. Öğretmenleri sınıfa girdi, “Günaydın bal böceklerim!” dedi. Tüm sınıftan büyük bir coşkuyla, “Günaydın!” sesi yükseldi.

Öğretmenleri, tatilde neler yaptıklarını sordu. Bensu, tatilde yaptıklarını anlattı. Sabah kahvaltısı için babasıyla birlikte portakal suyu hazırlamıştı. Annesiyle kurabiye yapmıştı ve mısır patlatmıştı. Ablasıyla beş taş oynamıştı. Bunların hepsini bir bir anlattı. Sonra diğer arkadaşları da sırayla tatillerini anlattılar.

Teneffüs olmuştu. Bensu, arkadaşlarıyla oyun oynamak için sabırsızlanıyordu. Arkadaşlarıyla “yakan top” oynamaya karar verdiler. Oyun için takımları oluşturdular. Bensu’nun takımı ortadaydı.

Takım arkadaşları toptan kaçamayıp vuruldular. Ebe takım, Bensu'yu on atış hakkında da vuramadı. Bensu'nun takımı yine ortadaydı.

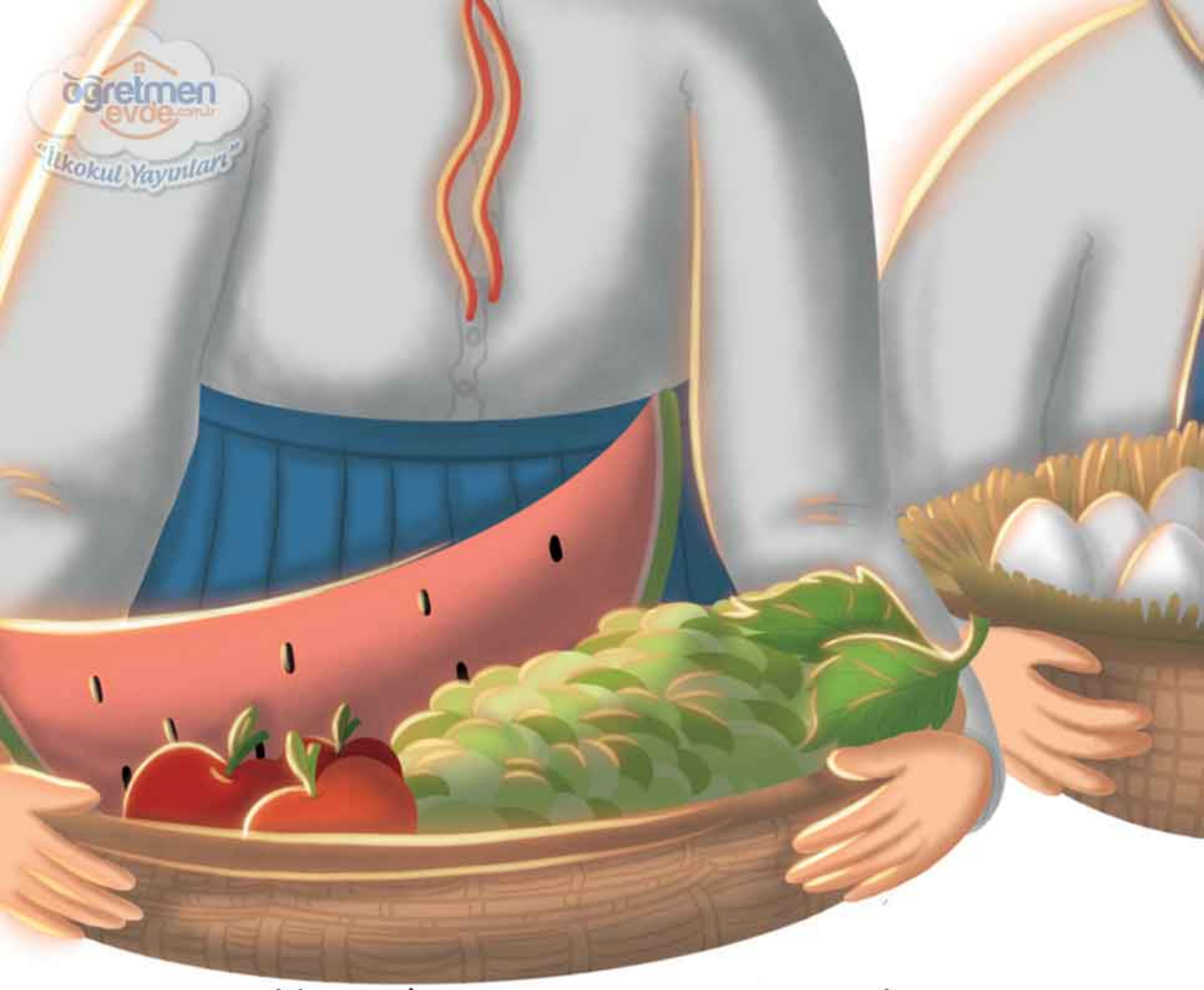
Ders zili çalmıştı. Oyun o kadar eğlenceliydi ki... En heyecanlı yerde teneffüs bitmişti. Bensu, “Keşke teneffüsler daha uzun olsaydı.” diyerek içeri girdi. Sınıf başkanı, sınıfın düzenini sağlamaya çalışıyordu. Bensu, kapı aralığından öğretmeninin gelişini gözlüyordu. Öğretmenini gördü.

Sınıfa dönüp,” Öğretmen geliyor!” diye bağırdı.

Bensu, yerine geçerken Kayra’nın gelmediğini fark etti. Öğretmen içeri girdi. Bensu söz istedi. Kayra’nın neden gelmediğini sordu. Öğretmeni, Kayra’nın tatilde küçük bir kaza geçirdiğini anlattı. Kayra’nın bacağı kırılmıştı ve alçıya alınmıştı. Üç hafta daha okula gelemeyecekti.

Kayra'yı ziyarete gitmeye karar verdiler. Öğretmenleri, ziyarete gidecek üç öğrenciyle birlikte Bensu'yu da seçmişti. Bensu, Kayra ile iyi anlaşamazdı. Ama yine de çok sevindi. Kayra kıvırcık saçlı, esprili bir çocuktur. Kayra'nın bu haliyle de komiklikler yapıp yapamadığını düşündü.

Ertesi gün olmuştu. Bensu'nun babası, geçmiş olsun ziyaretine götürmeleri için meyve sepeti hazırlamıştı. Ziyarete gidecek arkadaşlarından biri, annesinin ördüğü atkıyı getirmişti. Diğer arkadaşı da kümeslerinden topladığı yumurtalardan getirmişti.

Öğretmenleri de çiçek almıştı. Bir
de sınıf kumbaralarındaki parayla

çikolata alacaklardı.

Öğrencilerinin getirdiği hediyeleri görünce öğretmeni çok duygulandı, “Sizler benim tatlı bal böceklerimsiniz.” dedi. O sırada Bensu’nun gözlerinden iki damla yaş aktı.

Okul çıkışında, öğretmenlerinin arabasıyla ziyarete gittiler. Öğretmenleri, ziyaret etmek istediklerini önceden haber vermişti. Zil çalar çalmaz Kayra’nın annesi gülümseyerek kapıyı açtı. İçeriye girdiklerinde Bensu, “Geçmiş olsun.” dedi. Öğretmenleri Kayra’ya sınıftaki herkesin onu özlediğini söyledi. Kayra’nın annesi, Bensu ve arkadaşlarına süt ile kurabiye ikram etti.

Öğretmenleri kahvesini içiyordu.
Kayra, koltukta ayaklarını uzatarak
oturuyordu. Kayra'nın sağ
bacağı alçıya alınmıştı.
Bensu ve arkadaşları

Kayra'nın yanına yaklaştılar. Bu sırada gülüşmeye başladılar. Kıkırdama sesleri yükselmeye başlamıştı. Öğretmenleri onları tebessümle uyardı.

Evden ayrılama vakti gelmişti. Kayra ve ailesi bu güzel ziyaret için teşekkür ettiler. Bensu, Kayra'nın kıvırcık saçlarını hep okşamak isterdi. Kayra da buna bir türlü izin vermezdi. Kayra saçlarını Bensu'ya gösterdi.

Bensu, arkadaşının saçlarını okşadı. Saçlarının arasında parmakları kayboluyordu.

Evden ayrılırken herkes çok mutlu görünüyordu. Kayraların evini mis gibi kurabiye kokusu sarmıştı. Bensu, son bir kez daha kokuyu içine çekti. Kayra'ya el salladı. Öğretmenleri onları evlerine kadar bıraktı. Arkadaşları indikten sonra yol boyunca gülen gözlerle dışarıya baktı.

